

La Girona que no surt al padró: què és la població estacional?

L'Idescat utilitza la població equivalent a temps complet anual (ETCA) per mesurar la població estacional, que inclou residents, treballadors, estudiants i visitants

Hi ha dues Girones estivals que conviuen i sovint es barregen. N'hi ha una de molt visible, la dels municipis litorals i de segona residència que multipliquen habitants quan arriba el bon temps. I n'hi ha una altra de més silenciosa, la de les capitals i els nuclis de serveis que guanyen població present per motius de feina, estudis o gestions quotidianes. La lectura conjunta de les sèries de l'Idescat permet veure aquestes dues capes alhora. El 2024, en mitjana anual, el Baix Empordà registra una població estacional de 48.811 persones ETCA; l'Alt Empordà, 38.340; la Selva, 32.254; el Ripollès, 3.017; i la Cerdanya, 6.434. En canvi, la Garrotxa continua amb saldo negatiu (-1.176) i el Pla de l'Estany també (-826), mentre que el Gironès se situa en +10.176. Aquesta diferència territorial és el primer punt clau. No tots els municipis gironins pateixen ni aprofiten el mateix tipus d'estacionalitat. A la costa, el pes del turisme, de la segona residència i dels habitatges d'ús turístic empeny el pic del tercer trimestre. A l'interior urbà, en canvi, compten més els desplaçaments de població vinculats a llocs de treball, centres educatius, comerç i serveis. Per això el Gironès guanya població present tant a l'hivern com a la primavera, i per això Girona ciutat també conserva signe positiu els quatre trimestres del 2023, amb un mínim a l'estiu i màxims al segon i quart trimestre. La resposta oficial de l'Idescat és més ampla que la paraula turisme. L'estadística inclou les persones que tenen algun vincle amb un municipi perquè hi resideixen, hi treballen, hi estudien o hi passen temporades de vacances, caps de setmana o estiuenc, tant en residències pròpies com en cases de familiars i amics o en establiments turístics. A més, des de la base 2021 també incorpora una estimació de les pernoctacions en habitatges d'ús turístic i dels excursionistes per motiu turístic. Això explica millor la realitat d'indrets on la població present desborda de llarg els residents censats. El volum de places turístiques ajuda a entendre per què Girona concentra una part tan gran d'aquest fenomen. El 2024, la demarcació de Girona disposava de 483.183 places d'allotjament turístic regulades; d'aquestes, 252.356 corresponien a habitatges d'ús turístic, 132.300 a càmpings i 84.367 a establiments hotelers. Per comarques, el Baix Empordà arribava a 178.022 places, l'Alt Empordà a 149.794 i la Selva a 107.154. No és una dada menor: al darrere dels pics de població present hi ha una oferta d'allotjament molt concentrada, sobretot a la Costa Brava. Quan es baixa de la comarca al municipi, el dibuix encara és més clar. Segons la nota de premsa d'Idescat sobre el 2023, Pals i el Port de la Selva van arribar a multiplicar per cinc la població censada al tercer trimestre. Pals va acollir una mitjana diària de 10.718 persones ETCA a l'estiu, a més dels seus 2.566 habitants, i el Port de la Selva 4.299, a més de 1.044 residents. Però el fenomen no s'acaba aquí. En el conjunt anual del 2023, entre els municipis gironins amb més població estacional destaquen Roses amb 9.575 persones ETCA, Castell d'Aro, Platja d'Aro i s'Agaró amb 9.328, Torroella de Montgrí amb 8.009, Castelló d'Empúries amb 6.593, l'Escala amb 6.495, Palafrugell amb 6.163, Blanes amb 5.612 i Palamós amb 4.204. És a dir: el gruix de municipis que més noten la població present a Girona són municipis de costa o molt lligats a l'activitat turística. La comparació amb el 2022 reforça aquesta idea i hi afegeix continuïtat. Aquell any, el Port de la Selva liderava el rànquing català en relació amb la població empadronada, amb una població estacional equivalent a 2.075 persones, un 204,4% de la població resident. Pals hi afegia un 151,7%; Castell-Platja d'Aro, un 74,0%; Torroella de Montgrí, un 65,5%; Llançà, un 63,7%; l'Escala, un 58,5%; Calonge i Sant Antoni, un 56,2%; Castelló d'Empúries, un 53,6%; Roses, un 43,7%; i Lloret de Mar, un 43,4%. Hi ha, però, una altra lectura molt gironina del fenomen: Girona ciutat no depèn del pic d'agost per tenir saldo positiu. El 2023, la capital del Gironès va registrar una població estacional anual de 12.471 persones ETCA, amb 12.541 al primer trimestre, 14.545 al segon, 8.921 al tercer i 14.126 al quart. L'Idescat la

situa dins del grup de capitals de comarca que mantenen població estacional positiva durant tot l'any. En altres paraules: Girona també creix en població present quan encara no és temporada alta, perquè actua com a pol laboral, educatiu, comercial i administratiu. Aquesta és una diferència de fons respecte a la Costa Brava més estacional. Al litoral, el pic és molt alt i molt concentrat. A Girona ciutat i al seu entorn, la càrrega és més repartida. El 2024, de fet, el Gironès suma 11.481 persones ETCA al primer trimestre, 12.340 al segon, 5.904 al tercer i 11.266 al quart. La dada reforça una idea útil per al lector: la població estacional no és només una qüestió de turistes dormint en hotels o apartaments; també és gent que entra i surt d'un municipi perquè hi troba feina, formació o serveis. L'eina que fa servir l'Idescat és la població equivalent a temps complet anual, coneguda com a ETCA. La lògica és simple: cada dia que una persona és present en un municipi compta com 1/365 ETCA. Per això una setmana de vacances equival aproximadament a 0,02 persones ETCA. La població estacional ETCA és el saldo entre les entrades de no residents i les sortides de residents; la població ETCA total és la població present, és a dir, residents més entrades menys sortides. Per calcular-ho, l'Idescat treballa amb padrons municipals, censos de població, estadístiques de turisme, dades laborals, dades educatives i informació sobre condicions de vida i hàbits de la població. Aquesta suma de fonts és la que permet passar del "quants hi viuen" al "quants hi són". També obliga a llegir les sèries amb compte: el mateix institut recorda que el 2022 va introduir millores metodològiques i una nova base 2021, de manera que les comparacions amb etapes anteriors s'han de fer amb prudència. La part més visible és la caixa diària. Més població present sol traduir-se en més despesa en allotjament, restauració, comerç, lleure, manteniment i serveis vinculats tant al visitant com a la segona residència. A escala catalana, el sector turístic va registrar el 2023 un volum de negoci de 47.707 milions d'euros i va donar feina a 451.990 persones, amb un augment anual del 15,8% en volum de negoci i del 3,5% en ocupació. El gener del 2026, a més, la despesa del turisme estranger amb destinació principal a Catalunya es va situar en 1.274 milions, un 14,8% més que un any abans. No són xifres exclusives de Girona, però expliquen el marc en què operen els municipis gironins més tensionats a l'estiu. Una part d'aquesta activitat retorna als ajuntaments per la via de l'impost turístic. Segons el reglament del Fons per al Foment del Turisme, el 30% de la recaptació es destina a les administracions locals per finançar actuacions concretes vinculades a la promoció i al desenvolupament turístic. És a dir: la població estacional genera negoci privat, però també alimenta part dels recursos públics amb què els municipis intenten sostenir la mateixa pressió que reben. Aquí és on la paraula clau és càrrega. L'Idescat defineix les estimacions de població estacional com una mesura de les càrregues de població que suporta cada municipi. Això obliga a pensar els serveis per la gent que hi és, no només per la que hi consta al padró. En municipis que a l'estiu doblen, tripliquen o quintupliquen la població present, la pressió no recau només sobre bars i hotels: també ho fa sobre l'abastament d'aigua, la neteja, la recollida, la mobilitat, la seguretat i les emergències. En el cas de l'aigua, la mateixa Generalitat ha justificat línies d'ajut específiques al sector perquè el turisme presenta un consum superior al consum mitjà de la població local. I en mobilitat, l'impacte estival és prou conegut perquè el Servei Català de Trànsit fa balanços específics del període d'estiu, quan la xarxa viària suporta el gruix dels grans desplaçaments vacacionals. Dit al ras i curt: quan un municipi guanya milers de persones presents, no només factura més; també ha de fer funcionar millor el que és bàsic. La foto recent és de continuïtat, però amb matisos. Després del canvi metodològic del 2022, les comarques gironines amb més estacionalitat continuen sent les mateixes i, en general, pugen. El Baix Empordà passa de 46.380 persones ETCA el 2022 a 48.811 el 2024; l'Alt Empordà, de 36.313 a 38.340; la Selva, de 29.407 a 32.254; la Cerdanya, de 5.268 a 6.434; i el Gironès, de 8.052 a 10.176. Alhora, la Garrotxa es manté en negatiu (-1.147 el 2022 i -1.176 el 2024) i el Pla de l'Estany també (-962 i -826). La conclusió és clara: la pressió estacional no s'ha estès de manera homogènia; s'ha reforçat sobretot als territoris més vinculats al turisme o a la funció central de serveis. Hi ha encara un altre factor que pot accentuar aquesta tensió: la base resident també creix. Segons l'avanç de població a 1 de juliol del 2024, la demarcació de Girona havia guanyat 5.366 habitants només durant el primer semestre de l'any. Això no és població estacional, però sí una dada de context imprescindible: quan la població empadronada també puja, els pics estacionals se superposen sobre una base més alta. El resultat és una exigència més gran sobre el sòl, els equipaments i els serveis municipals. La població estacional serveix per posar xifra a una intuïció que a Girona fa anys que es viu sobre el terreny: hi ha municipis que a l'estiu canvien d'escala, i capitals que, sense fer soroll, funcionen amb més gent de la que diu el padró. A la Costa Brava, aquest

augment alimenta negocis i feina, però també obliga a dimensionar millor l'aigua, la mobilitat i els serveis bàsics. I al Gironès recorda que el fenomen no és només turístic: també parla de la força d'una ciutat que atrau població present durant tot l'any.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/comarques/2026/03/30/girona-no-surt-padro-poblacio-estacional-impacte-serveis-economi-a-128589305.html>